

Dítě před svatostánkem.

Rozmluvy dítěte s Ježíšem svátostným
(o vánocích a v postě).

Milé dítě!

Usměvavý, všetečný sluneční paprsek vnikl jednou do kostela a přebíhal s ozdoby na ozdobu. Najednou uslyšel smutný povzdech: „Stále sám!“ Polekaně se zadíval na všechny sochy, marně se však na ně usmíval, sochy byly němé. A hlas znovu zabědoval: „Stále sám!“ Tu se paprsek obrátil na oltář Panny Marie. Slýchával, že se nazývá Matkou bolestnou. Snad ona si nařiká. Než i rty Matičky Boží byly němé. Proto poprosil jednoho andělíčka: „Řekni mi, kdo si to nařiká, rád bych ho potěšil.“ Andělíček mu ukázal na oltář a paprsek pochopil. Chtěl se z kostela uctivě vzdálit, ale svátostný Spasitel mu pravil: „Paprsku sluneční, zůstaň se mnou aspoň ty, abych nebyl sám!“ Paprsek se udělal co nejteplejším a ozářil zlatá dvířka svatostánku, ale poznal, že jeho teplo není to pravé, jež by mohlo zahřáti Srdce Ježíšovo...

V noci, kdy lidé spí, spokojí se Pán Ježíš světélkem věčné lampy. Ale ve dne toužebně čeká, že ho děti přijdou navštívit. Než tak často čeká marně. To se musí změnit. Kéž tyto rozhovory pomohou, aby Ježíš už nebyl sám, ale aby dvě děti, sto dětí, tisíc, celé zástupy dětí přicházely potěšiti Ježíše. Při večerní modlitbě popros: „Matičko Ježíškova, andělíčku strážný, pomozte mi, abych zítra zbožně navštívil Ježíška.“ Ráno rychle vstaň a vykonej tyto návštěvy každodenně v kostele; když nemůžeš, tedy aspoň doma. Nejdříve se zbožně zadívej na obrázek příslušného dne. Pomůže ti vzbuditi a soustřediti svaté myšlenky.

Dítě! Až přijdeš k Ježíškovi, pokrop se svěcenou vodou u vchodu do kostela, uctivě se požehej. Tiše jdi na své místo, zvolna poklekní, nešeptej, nehrej si, dívej se jenom na oltář, v němž je přítomný Pán Ježíš. Až budeš odcházeti, poklekní, slož pěkně ruce a pokrop se opět svěcenou vodou.

Prosím tě, pomodli se někdy i za

Al. H.

NÁVŠTĚVY V DOBĚ VÁNOČNÍ.

N e d ě l e .

DÍTĚ. Jak se raduji, můj Ježíšku, že opět smím býti u Tebe. Tak vroucně jsem si vždycky přál, viděti Tě jako něžné dítko — jak si té radosti zasloužila Tvoje přečistá Matička a svatý pěstoun. Můj milý Spasiteli, učili jsme se, že jsi na oltáři přítomen pod způsobami chleba. Já sice vidím jen bílý závoj hostie, ale přece pevně věřím, že jsi ve velebné Svátosti totéž božské dítko, jehož sobě lidé tolik vyprošovali v dávných dobách, když zpívali: „Rosu dejte nebesa a obla-kové deštěte Spravedlivého!“

JEŽÍŠ. Opravdu: lidé se nemohli ani dočkati až přijdu na svět. Proroci předpovídali jak se stanu člověkem. Prorok Isaiáš, osvícen Duchem svatým, viděl tak jasně, co se stane za mnoho a mnoho roků, že vypravoval lidem o mně, jako bych už byl na světě. S jásotem ohlašoval: „Dítě narodí se nám a syn bude nám dán, vladařství bude míti na sobě a nazýván bude: Zázračný, rádce, silný Bůh, otec budoucího věku, kníže pokoje.“

DÍTĚ. O můj Spasiteli! Ten silný a zázračný Bůh jsi Ty! Ty můžeš nejlépe poradit, neboť v Tobě jsou všechny poklady moudrosti. Tvé nebeské učení přináší pokoj, jestliže ho zachováváme. Božské dítě! V ti-ché, svaté noci sestoupilo jsi na zem, abys nám spásu přineslo. A přece tolik lidí o Tebe nestojí, tolik lidí Tě pronásleduje.

JEŽÍŠ. Už tehdy, když jsem se narodil v Be-tlemě, neměli pro mě lidé ani místočka.

DÍTĚ. Vím to, můj dobrý Spasiteli. Maria a Josef všude hledali, leč noclehu pro Tebe nenašli. Jak jsi se narodil, ležel jsi v jesličkách, zavnutý do chatrných plének, chudičký a bezmocný.

JEŽÍŠ. Ještě chudobnější a bezmocnější jsem častokráte zde ve Svátosti.

DÍTĚ. Ještě chudobnější a bezmocnější, můj ubohý Ježíšku?

JEŽÍŠ. Tak mnozí lidé mají ve svém srdci pro všecko dost místa, ba i pro hříchy, ale pro mě ho nemají.

DÍTĚ. Můj milý Ježíši! Nechci býti jedním z těchto nevděčníků, ne, nechci! Hříchu do srdce nepustím, ale čisté je uchovám. Pak se z něho stanou jesličky a v těch Ti ustelu opravdu teplouče. Ale potom mě již nesmíš opustiti!

JEŽÍŠ. Dítě moje! Když nevinné srdce mě chce vzíti na nocleh, pak z něho neodcházím.

DÍTĚ. Nuže, vezmi si mé srdce. Poslyš, Ježíšku, jak Ti ho vyzdobím: po celou dobu adventní a vánoční budu zbožný, pravdomluvný, pilný a poslušný, jen abys měl ze mne větší radost. Ty pak za to opatruj mého tatínka a maminku, požehnej celé naší třídu, pomoz nemocným a potěš všechny sirotky a nešťastné, aby také měli veselé Vánoce.

JEŽÍŠ. Za to, že prosíš za trpící, požehnám i tobě!

Králi věčnosti, Nesmrtelnému, Neviditelnému, jedinému Bohu buď sláva a čest na věky věkův. Amen.
(300 dní odp.)

P o n d ě l í .

DÍTĚ. Buď pozdraven, veliký Bože, v nejsvětější Svátosti!

JEŽÍŠ. Buď požehnáno, malé lidské dítě!

DÍTĚ. Kéž bych se Ti mohl klaněti, můj Ježíšku, tak zbožně a s takovou živou vírou, jako kdysi ti šťastní pastýři, kteří Tě v Betlemě navštívili. Jim to ovšem bylo snadnější nežli mně, neboť oni na Tebe hleděli jako na děťátko, dívali se do Tvých milých nebeských očí, směli zlíbatí Tvé ručičky. Ale já tu vidím jen způsoby chleba. A přece věřím, že jsi zde v nejsvětější Svátosti oltářní tentýž Bůh a spolu člověk, kterému se klaněli pastýři.

JEŽÍŠ. Žehnám tvoji velké víře.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Pastýři mohli snadněji věriti. Vždyť se jim ukázal zářící anděl a řekl jim: „Zvěstuji vám radost velikou, která bude všemu lidu: Narodil se vám dnes Spasitel, to jest Kristus Pán, v městě Davidově. A toto bude vám znamením: naleznete nemluvnátko plénkami ovinuté a položené v jeslích.“

JEŽÍŠ. Dítě moje! Pro tebe není o nic těžší věriti, jak si myslíš. Tobě místo anděla zvěstuje moje neomylná Církev, že jsem přítomen ve Svátosti oltářní.

DÍTĚ. Radostně naslouchám tomuto svatému poselství a věřím mu.

JEŽÍŠ. K andělu, který zvěstoval pastýřům radostnou novinu o mém narození, přidružily se zástupy nebeských duchů, kteří Boha chválili a zpívali: „Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

DÍTĚ. Ježíši můj! Chci se státi svatým dítkem, abych i já se mohl připojiti k andělům, kteří se vzná-

Ú t e r ý .

DÍTĚ. Můj milý Ježíši! Povím Ti, co jsme se učili.

JEŽÍŠ. Rád poslechnu, jenom vypravuj.

DÍTĚ. Když Ti bylo, Ježíšku, čtyřicet dnů, donesla Tě svatá Matička do Jerusalema. Ty jsi se nabídnul Otcí nebeskému, že umřeš na kříži, abys lidi vykoupil. Jak Ti mám za to poděkovati? Už vím: tak, že budu pevně věřiti, že jsi i v našem kostele na oltáři přítomen v nejsvětější Svátosti.

JEŽÍŠ. V oné svaté hodině, kdy jsem byl v chrámě obětován, vyšlehl jasný paprsek z mých očí do duše dobrého kmeta Simeona a stařícké prorokyně Anny, takže ve mně poznali očekávaného Vykupitele. Podobně vyšlu i z tohoto svatostánku jasný paprsek do tvé duše, abys pevně věřil, že jsem ve Svátosti přítomen živý.

DÍTĚ. Ježíši můj! Když Ty mi žehnáš, zakouším podobného štěstí jako Simeon, který Tě směl v náručí držeti a k srdci tisknouti!

JEŽÍŠ. Ty máš ještě větší štěstí, dítě moje, Vždyť ty mě můžeš přijmouti i do svého srdce!

DÍTĚ. Ano, ano Ježíšku, při svatém přijímání mohu Tě v srdci uhostiti. Ach, jaké štěstí býti zcela s Tebou!

JEŽÍŠ. Simeon, jež Duch svatý osvítil, předpověděl, že ti lidé, kteří ve mě věří, budou na věky blaženi, naopak, že ti, kteří ve mě věřiti nechtějí, na věky budou ztraceni. A já jsem přece přišel na svět, abych všechny lidi vykoupil a na věky je učinil šťastnými. Než tak mnozí ve mě nevěří.

DÍTĚ. Budu se modliti, můj Spasiteli, aby tito pobloudilí a zlí lidé, kteří Ti odporují, se k Tobě vrátili a konali pokání.

JEŽÍŠ. Simeon řekl mé svaté Matce: „Srdce tvé pronikne meč.“ Když jsem visel na kříži, splnilo se toto hrozné proctví. A kdykoli se páchá těžký hřích, je to, jako když se meč zabodává nejenom do mého Srdce, ale i do srdce mé Matky.

DITĚ. Můj Ježíši! Svými hříchy jsem také zavinil, že bolestný meč

pronikl srdce Tvé dobré Matky. Již nikdy se to nesmí státi! Spasiteli předrahý! Já to Tvé svaté Matce nechci dělati, neboť ona mi přinesla, co mám nejraději — Tebe samého. Pomoz mi, Ježíši, abych své předsevzetí skutečně provedl!

Svátostné Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi.
(300 dní odp.)

Božské Srdce Ježíšovo, obrať hříšníky, zachraň umírající, vysvobod věrné duše z očiště!
(800 dní odp.)

S t ř e d a .

DÍTĚ. Božský Spasiteli v nejsvětější Svátosti! Pravda, že když klečím před oltářem, že mám taky takové štěstí jako svatí tři králové od východu, kteří Tě v Betlemě navštívili.

JEŽÍŠ. Když se klaníš nejsvětější Svátosti, uctíváš téhož Boha, jemuž se klaněli oni svatí mudrci. Vykonali dalekou a obtížnou cestu, jenom, aby mě našli. Nedbali žádné námahy.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Chci se od nich učit, Nikdy si nebudu mysliti, že cesta do kostela je cesta protivná. S radostí chci k Tobě choditi.

JEŽÍŠ. Velmi se potěšili svatí mudrci, když mě našli. Viděli jenom lidské dítě, jako jsou ostatní děti, a přece mě uctili jako Boha.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Vidím Tě zde sice také jen pod způsobem chleba, než přece se Ti klaním jako Bohu pravému. Při poslední večeři jsi řekl, že s námi zůstaneš v nejsvětější Svátosti. Tato božská slova Tvá budou mě přiváděti pokaždé k Tobě, tak jako hvězda k Tobě přivedla svaté krále.

JEŽÍŠ. Mudrci se radovali, když na mě směli hleděti a když mi obětovali dary: zlato, kadidlo a myrhu.

DÍTĚ. O Ježíšku, mohl bych Ti dáti také nějaký dáreček?

JEŽÍŠ. Ovšem že můžeš.

DÍTĚ. A jak to udělám, Ježíšku?

JEŽÍŠ. Děťátko moje! Daruj mi to, co chtěli svatí králové naznačiti svými dary.

DÍTĚ. Ježíši! Řekni mi sám, co znamenaly ty tři dary!

JEŽÍŠ. Abys mi dal své srdce: čisté, ryzí a zářící podobně jako zlato!

DÍTĚ. O Ježíši! To Ti náleží každým úderem! A z lásky k Tobě bude srdce moje soucitné i k Tvým miláčkům, k chudobným a k pohanům, kteří Tě dosud ještě neznají.

JEŽÍŠ. Dítě! Ty mi tak dáváš dárek vzácnější, než oni mudrci od východu. Ale poslyš dále! Kdykoli z tvého srdce

bude vycházeti zbožná modlitba, bude to jako vonný dým kadidlový, který kolem oltáře se vznáší. A když budeš trpělivé a statečně přijmeš i nějaké utrpení z ruky Boží, tím mi přineseš myrhu.

DÍTĚ. Děkuji Ti, Ježíšku, žes mi pověděl, co znamenají dary svatých mudrců. Chci Ti každého dne darovati srdce čisté jako ryzí zlato, každého dne Tě potěším vonným kadidlem zbožné modlitby, a místo myrhy zcela se odevzdám do Božího řízení. Ale, zdaž já slabé dítě, to jenom dovedu?

Č t v r t e k .

DÍTĚ. Pochválena budiž bez ustání, nejsvětější Svátost oltářní, v níž Ježíš mezi námi zůstává. Děkuji Ti, Spasiteli můj, že se od nás nevzdaluješ!

JEŽÍŠ. Já jsem u lidí rád a chci s nimi povždy zůstávati, ale lidé mě často zaháněli od sebe! A tu se mi vždycky tak vedlo jako v Betlemě, když před nástrahami zlého Herodesa musila utíkat se mnou do Egypta moje Matka a svatý můj pěstoun.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Byl jsi ještě maličkým dítkem a už tolik jsi musel trpěti.

JEŽÍŠ. A myslíš, že se mi dnes daří lépe? Zlí lidé pronásledují mou Církev a tím i mě. A toto pronásledování je pro mě bolestnější, než pronásledování Herodesovo.

DÍTĚ. Ubohý Ježíši!

JEŽÍŠ. Když nevěrci zavírají mé kostely, aby se v nich nemohly konati služby Boží, nebo když se do nich vloupají zloději a zneuctí velebnou Svátost, v níž přece přebývám, nebo když mě někdo přijímá nehodně a svatokrádežně, pak je to mnohem strašnější pronásledování než Herodesovo.

DÍTĚ. Jak je mi Tě líto, Ježíšku můj!

JEŽÍŠ. Když lidé, kteří mě nenávidí, odvádějí už i děti ode mě, když takořka násilím zavírají dvířka dětských srdéček, abych se do nich nedostal, když je neposílají do náboženství, jen aby je neosvítilo světlo, které kdysi z mých jesli-

ček zářilo a teď ze svatostánku vychází, — ó, pak je to pro mě mnohem bolestnější, než když jsem musel utíkat do Egypta.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Jsi přece všemohoucím Bohem. Proč nepotrestáš tyto zločince?

JEŽÍŠ. Nechci aby hříšníci zahynuli, nýbrž, aby se polepšili.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Ty jsi tak dobrý i ke hříšníkům! Ty tolik toužíš a žízniš po našich nesmrtelných duších!

JEŽÍŠ. Utiš mou žízeň.

DÍTĚ. Ale jak, o Ježíši?

JEŽÍŠ. Dělej to jako můj pěstoun, svatý Josef! On se mi dal nejenom napítí vody, když jsem měl žízeň, ale on vykonal ještě více: svatým životem hasil moji žízeň po duších.

DÍTĚ. Můj nejmilejší Ježíši! Budu to dělati jako svatý Josef. Budu poučovat děti, které Tě neznají, a své domácí budu tak dlouho prositi, až i oni k Tobě přijdou. Ó, dej mi k tomu své požehnání!

P á t e k .

DÍTĚ. Nejmilejší Ježíši! Když jsi žil v Nazaretě jako svatý chlapec, byl jsi takový tichý a skrytý, Spasiteli můj! Vezmi mě k sobě do školy a nauč mě býti svatým dítětem!

JEŽÍŠ. Můj skrytý život v Nazaretě byl život modlitby. I když jsem pracoval, přece jsem se v duchu modlil, vzbuzoval jsem dobrý úmysl, že chci svou prací Boha uctívati a tak celý den byl službou Pánu Bohu.

DÍTĚ. Prosím Tě, Spasiteli můj, aby takové zbožné smýšlení i mou duši naplňovalo!

JEŽÍŠ. Můj skrytý život v Nazaretě byl život práce. Ruce mi ztvrdly od těžké práce tesařské, na čele nejednou vyvstaly krůpěje potu, a prsa těžce oddechovala od námahy. Tím jsem chtěl lidem říci: Práce je něco posvátného, neboť vás odvrací od zlého. mimo to je pokáním za hříchy a konečně zaslouží si věčné odměny.

DÍTĚ. Nejmilejší Ježíši! Pomož mi, aby i mé práce všechny byly svaté a pro nebe záslužné.

JEŽÍŠ. Můj skrytý život v Nazaretě byl život poslušnosti. Poslouchal jsem svou Matičku a dobrého pěstouna. Splnil jsem vše, co si jen přáli, a co poručili, vykonal jsem přesně a rád.

DÍTĚ. O, Ty milý Ježíši! Byl jsi nejen člověkem, nýbrž i Bohem, a přesto jsi poslouchal Pannu Marii a Josefa, kteří byli jenom lidmi. Jaký zářivý příklad jsi tím dal všem dětem! Z lásky k Tobě chci proto i já vždycky zachovávat čtvrté přikázání Boží.

JEŽÍŠ. Můj skrytý život v Nazaretě byl život pokory. Mé dítě! Následuj mne i v této ctnosti! Nebuď pyšné, a nevyvínej se; před těmito hříchy utíká z domu: pokoj, láska a štěstí. —

DÍTĚ. Ano, budu, budu Tě následovati, můj pokorný Ježíšku!

JEŽÍŠ. Mé dítě! Napodobuj mě: modli se jako já, pracuj, poslouchej a skromně se chovej jako já — a budeš šťastné!

DÍTĚ. Má vůle následovati Tvého příkladu je dobrá, ale slabá. Posilni ji proto svým požehnáním, můj všemohoucí Spasiteli!

JEŽÍŠ. Žehnám z celého srdce tobě i tvým svatým předsevzetím.

Všechno pro Tebe, nejsvětější Srdce Ježíšovo!
(300 dní odp.)

S o b o t a .

DÍTĚ. Když jsi měl, Ježíšku, dvanáct roků, šel jsi na pouť do Jerusalema se svatým Josefem a Pannou Marií. Jak byli nešťastní, když poznali, že jsi se jim ztratil. Třetího dne Tě našli ve chrámě, kde jsi k úžasu učitelů Zákona tak moudře rozmlouval o věcech nebeských. To bylo Tvé první kázání na světě, že? Ó, kéž bych se mohl státi malým kazatelem jako Ty!

JEŽÍŠ. To také můžeš!

DÍTĚ. Ale jak, Ježíšku?

JEŽÍŠ. Povím ti to. Dušičko moje, ty mě máš rád a proto přicházíš ke mně s takovou radostí. Zehnám ti za to. Než, proč neřekneš také jiným dětem, že i ony mají ke mně přicházeti? Mé dítě, hodně často jim to říkej a budeš mým malým kazatelem.

DÍTĚ. S radostí vyplním Tvé svaté přání, můj nejmilejší Ježíši.

JEŽÍŠ. Z lásky ke mě přivstaneš si ráno o chvílečku dříve, abys byl na mši svaté. Zastav se u jiných dětí a řekni jim, že se jim až podivuhodně vyplatí, jestli se zúčastní mé tajemné oběti, a tak budeš mým malým kazatelem.

DÍTĚ. S radostí vykonám svatý Tvůj rozkaz, milý Ježíši.

JEŽÍŠ. Chápeš moji velkou lásku, která mě přinutila zcela se darovati lidem ve svatém přijímání. Dítě! Vypravuj jiným dětem o mé lásce, a tak se staneš mým malým kazatelem.

DÍTĚ. Můj Spasiteli! Jaké štěstí, když budu Tvým kazatelem!

JEŽÍŠ. Ani nevíš, jak si přeji, aby již útlé děti mě dobře znaly a měly rády. Dítě moje! Buď kazatelem těmto mým zvláště drahým miláčkům, a tak se staneš i ty mým miláčkem.

DÍTĚ. Těmto malým dětem budu s radostí kázati. Budu jim vyprávěti mnoho pěkného o Tobě, o Tvém nebeském Otci, o Duchu svatém, o svaté Církvi katolické.

JEŽÍŠ. A ještě něco, dušičko moje. Jsou nešťastné děti, které odervali od mého Srdce a z nichž se už stali moji nepřátelé. Vyhledej si jednu z těchto ztracených oveček a pouč ji, modli se za ni a tak ji přiveď ke mně, k dobrému pastýři

DÍTĚ. Milý Ježíši! Každého dne chci býti Tvým malým, svatým kazatelem. S pomocí Tvou, s pomocí Otce nebeského a Duchu svatého začnu svůj úřad kazatelský. Jenom mi dej k tomu sílu, o Ježíši!

NÁVŠTĚVY V DOBĚ POSTNÍ.

Neděle.

DÍTĚ. Můj nejmilejší Ježíši! Večer před svým bolestným utrpením a smrtí ustanovil jsi Nejsvětější Svátost oltářní.

JEŽÍŠ. Dítě! To byl můj dar na rozloučenou. Zlí lidé chtěli, abych zemřel. Já jsem však chtěl mezi nimi zůstat a obětovati se za ně až do skonání světa.

DÍTĚ. Moje srdce radostí hoří, kdykoli si vzpome-
nu na zázračnou událost, která se stala při poslední večeři. Můj Ježíši! Vzal jsi chléb do svých svatých rukou, rozlomil, rozdal apoštolům a řekl: „Vezměte a jezte, toto jest tělo mé!“

JEŽÍŠ. V tu chvíli stal se veliký zázrak. Proměnil jsem totiž chléb ve svoje tělo, oživil je svou duší a nerozlučně spojil se svým božstvím.

DÍTĚ. A potom jsi vzal. Ježíši můj, kalich, v němž bylo víno, a podal apoštolům se slovy: „Pijte z toho všichni; neboť toto jest krev má Nového Zákona, která se za vás a za mnohé vylévá na odpuštění hříchů.“

JEŽÍŠ. Veliký zázrak se opakoval podruhé. Proměnil jsem víno ve svou krev, která byla spojena s mým tělem, s mou duší a božstvím.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Chtěl jsi, aby i apoštolé a jejich nástupci, biskupové a kněží, konali tentýž zázrak, to jest, proměňovali chléb ve Tvé nejsvětější tělo, a víno ve Tvou nejsvětější krev. Chtěl jsi, aby i oni sloužili mši svatou, kterouž jsi při poslední večeři po prvé sloužil. Proto jsi pravil apoštolům: „To číňte na mou památku!“

JEŽÍŠ. To proto, že moje láska platí všem lidem a až na věky věkův.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Vroucně Ti děkuji, za tuto velikou lásku Tvoji! Tys dobře věděl, že Tě lidé přibijí na kříž. A přece zvítězila v Tobě láska k lidem. Dal jsi nám před utrpením zázračnou svátost.

JEŽÍŠ. Dítě moje! Láska Spasitele nezná žádných hranic.

DÍTĚ. Můj Ježíši! O kéž bych, kdykoli jsem na mši svaté a kdykoli Tě přijímám — kéž bych měl tak vděčnou lásku a byl tak zbožný, jako byli apoštolé při Tvé první mši svaté a jak přistupovali k prvnímu svatému přijímání na světě.

JEŽÍŠ. Modli se, dítě, přičiňuj se, a tvoje přání se splní.

Chváleno a velebeno buďž svaté Srdce a drahá Krev Ježíše Krista v nejsvětější Svátosti oltářní.

(300 dní odp.)

P o n d ě l í .

DÍTĚ. Můj Ježíši! Z večeřadla odešel jsi s apoštoly do zahrady getsemanské na hoře Olivetské. Jenom tři apoštolé: Petr, Jakub a Jan směli s Tebou jít dále do zahrady. Oni měli býti svědky Tvého utrpení. Prosil jsi je, aby nespali a se modlili a potom jsi poodešel dále do zahrady — a tehdy jsi byl zcela sám a opuštěn. Pověz mi, Ježíši nejmilejší, jak Ti tehdy bylo v srdci?

JEŽÍŠ. Má lidská duše se rmoutila a byla smutná až k smrti. Krvavý pot stékal mi s čela na zem. Bez síly, zachvácen hrůzou před smrtí, klesl jsem na kolena. Viděl jsem zřetelně hrůzy brzkého umučení a smrti. Hříchy všech lidí jako těžké břímě ohnuly mě k zemi.

DÍTĚ. Byly v tom i moje hříchy, o Ježíši?

JEŽÍŠ. I tvoje.

DÍTĚ. Ach, jak mě to bolí, Spasiteli předrahy!

JEŽÍŠ. Viděl jsem dále, že mé bolesti a smrt pro tak mnohé lidi zůstanou bez užitku, že tolik lidí bude na věky ztraceno, protože nechtějí ve mě věřit a zachovávatí moje svaté přikázání. To všecko sevřelo mi srdce a já jsem se modlil: „Otče můj, je-li možno, vezmi tento kalich utrpení ode mě.“ A čím hroznější byly bolesti, tím vroucněji jsem prosil Otce nebeského. Hledal jsem útěchu také u apoštolů, než ti spali a výčitkou musel jsem je budit: „Ani jedné hodiny nemohli jste bdít se mnou!“ Proto jsem se zcela odevzdal do vůle svého Otce, jenž si přál, abych

pil kalich utrpení, a modlil jsem se: „Otče, ne jak já chci, ale jak Ty chceš, tak ať se stane!“ A tehdy mi Otec poslal anděla aby mě posilnil. Přiblížila se hodina a já jsem měl býti vydán do rukou hříšníků.

DÍTĚ. Ubohý Ježíši! Jak nevděční byli lidé k Tobě!

JEŽÍŠ. Dítě! Dodnes odplácí se mi lidé zlým za dobré.

Já zde ve Svátosti bdím místo nich, a oni spí klidně spánkem hříchu a jsou lhostejní k mé lásce a nechávají mě opuštěného.

DÍTĚ. Můj nejmilejší Ježíši! Za to já budu rád a velmi často u Tebe na stráži.

JEŽÍŠ. Každá chvílka, kterou před mým svatostánkem na stráži prožiješ, přinese ti požehnání.

Ú t e r ý .

DÍTĚ. Můj Ježíši! Vždy mě srdce zabolí, kdykoli si vzpomenu, co všechno jsi za nás vytrpěl. Když apoštolé utekli ze zahrady a vojáci s Jidášem v čele Tě odváděli, už na Tebe čekali nepřátelé. Svázali Tě jako zločince a vlekli k židovskému knězi Anášovi. A tam Tě udeřil hrubý žoldněř do tváře. Ale Tys mu pokorně řekl: „Proč mě biješ?“

JEŽÍŠ. Když lidé zneuctívají způsoby chleba a vína, v nichž ukryt s nimi přebývám, pak jsou to nové poličky do mé tváře, a já se musím ze svatostánku s výčitkou tázat znova: „Proč mě biješ?“

DÍTĚ. Můj ubohý Ježíši! O kéž bys se mě po celý můj život nemusel tak hrozně tázati! Jsi přece tak dobrý. Ani nemohu pochopiti, jak mohli kdysi lidé býti k Tobě tak nemilosrdní a jak Tě mohou dodnes v nejsvětější Svátosti tak zarmucovati. Než Tě od Anáše přivedli k nejvyššímu knězi Kaifášovi, shromáždili se tam už Tvoji nepřátelé. Jejich oči se leskly jako oči dravců. Když Tě nemohli usvědčiti z ničeho zlého, pomáhali sobě lži, falešnými svědky a křivou přísahou. Ale Ty, o dobrý Ježíši, ke všemu si jen mlčel.

JEŽÍŠ. Já jsem se modlil.

DÍTĚ. Když se Tě tázal Kaifáš, zdali jsi Kristus, Syn Boha živého, odpověděl jsi tak slavnostně a důstojně: „Ano, já jsem!“ A co řekl Kaifáš? „Slyšeli jste rouhání?“ A hned na to prohlásil: „Je hoden smrti!“

JEŽÍŠ. Potom mi nadešla noc plná bolesti a hrůzy, posměchu a urážek. To byla ta nej-smutnější noc, jaká kdy nad zemí se skláněla.

DÍTĚ. Ach, Ježíši můj, odpusť mi, jestli jsem svými hříchy také napomáhal k hrůzám této noci. Vždyť jsi odpustil i apoštolu Petrovi, který Tě to'ik zarmoutil svým zapřením. Jediný mi'ostiplný pohled Tvého dobrotivého oka vzbudil v jeho srdci lítost a změnil ho ve Tvého nejvěrnějšího apoštol'a. Můj Ježíši! Pohled na mě ze svatostánku, abych se také změnil ve Tvého věrného učedníka.

JEŽÍŠ. Můj zrak tě všude doprovází, dítě.

Vzpomínej si na to častěji přes den, pamatuj, že tě všude vidím — a nikdy nezhřešíš.

Svátostné Srdce Ježíšovo, přijď království tvé!

(300 dní odp.)

Ježíši, tichý a pokorný srdcem, učiň srdce mé podobno Srdci svému!

(300 dní odp.)

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, věřím, že mne miluješ.

(300 dní odp.)

Středa.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Když minula hrozná noc strašných bolestí a zneuctění, a nastalo ráno Velkého pátku, vyslychal Tě římský vladař Pilát: „Jsi Ty králem?“ A Ty mu prohlásil: „Ano, já jsem králem, ale moje království není s tohoto světa.“ O Ježíši! Ty jsi více než pozemský král! Ty jsi král po všechny věky věkův! Po celý svůj život chci Tě velebiti za prohlášení toto.

JEŽÍŠ. A já odměním tvou lásku a věrnost jak jen sám Spasitel dovede se odměniti.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Pilát Tě poslal k hříšnému králi Herodesovi, a ten provedl hanebný skutek, nechal Tě obléct do šatů bláznů. Ubohý Spasiteli!

JEŽÍŠ. Stalo se mi ještě něco horšího. Postavili mě vedle zločince. Ten byl lidem milejší a raději vyžádali svobodu pro něho, než pro mě. O mně však vykřikovaly zástupy: „Na kříž s ním! Krev jeho na nás a na naše děti!“ Pro mě měli biče, trnovou korunu a posměšné nadávky.

DÍTĚ. Srdce se mi křečovitě svírá, když si vzpomenu na hodinu, kdy Tě, ubohý Spasiteli, bičovali. Svaté tělo Tvé bylo hrozně rozdrásáno. Krváčeje z tisícerych ran, klesl jsi k zemi, když Tě vojáci takořka k smrti mučili.

JEŽÍŠ. Tvůj soucit mě dojíká, dítě mé! Než nevzpomínáš, že jsi mě svými hříchy už nejednou bičovalo? Už to víckrát nedělej!

DÍTĚ. Můj Ježíši! Už ani jediným hříchem Tě nebudu bičovati. Nenávidím hřích a vyhnu se mu všude.

JEŽÍŠ. Zlí lidé si ze mě dělali smíchy, jako z bláznivého krále. Do ruky mi dali třtinu jako královské žezlo, špinavý plášť místo královského roucha, trnovou korunu jako královskou korunu. — Se smíchem přede mnou klekali a vykřikovali:
„Zráv buď, králi židovský!“

DÍTĚ. Takovou pohanu si proti Tobě dovolili? — Chci Tě za to usmiřovati. Chci žítí bez hříchu, a kdykoli Tě budu moci navštívit, pokaždé zbožně a uctivě budu klečeti před nejsvětější Svátostí.

JEŽÍŠ. Tvoje usmiřování způsobí mi sladkou útěchu, neboť nenávisť lidí proti mně a moji svaté Církvi je čím dále tím větší.

DÍTĚ. Za to tím více Tě milujeme, my děti, lásky nejhodnější, Ježíši!

Č t v r t e k .

DÍTĚ. Můj Ježíši! Zbabělý vladař Pilát potvrdil rozsudek smrti, který nad Tebou vyřkl zaslepený národ židovský, a vydal Tě nepřátelům. Odevzdávaje se do nejsvětější vůle svého nebeského Otce, vzal jsi těžký kříž na svá zraněná ramena. Spasiteli! Dovoľ mi, abych Tě v duchu provázel na Tvé poslední hrozné cestě!

JEŽÍŠ. Pojď, dítě mé, a modli se, neboť zlí lidé se mi smějí, nadávají a trápí mě i na cestě ke smrti.

DÍTĚ. Ubohý Ježíši! Tak těžce tížil tvrdý kříž Tvé zmučené tělo. Třikrát jsi pod ním klesl k zemi. Vojáci neměli s Tebou soucitu. Hrubě a nemilosrdně smýkali s Tebou, jen abys vstal.

JEŽÍŠ. Co se mnou kdysi dělali na cestě křížové, to dělají dnes s mou svatou Církví, v níž stále žiji. Je hrubě pronásledována. Jde také těžkou cestou křížovou. V mnohých zemích ji už hříšní a bezbožní lidé srazili k zemi.

DÍTĚ. Milý, pronásledovaný Ježíši! My děti pomůžeme Tvé svaté Církvi: Budeme pevně věriti a bezhříšně žiti!

JEŽÍŠ. Odplatím to dětem, tak jako jsem se odplatil na křížové cestě lidem, kteří ke mě byli dobří. Když k smrti unaven jsem klesl pod křížem, pomohl mi Šimon Cvrenský. Nejdříve nechtěl. potom mu mně bylo líto. Ale když poznal ve mně Syna Božího, pomáhal s radostí.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Jestli budu muset i já nésti nějaký kříž, učiň to se mnou jako s Šimonem. Pomož mi, abych kříž nesl s odevzdaností do vůle Boží.

JEŽÍŠ. Ženy plakaly na cestě, když mě viděly tak hrozně zmučeného. Potěšil mě jejich soucit.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Ty jsi zapomněl na své bolesti a pamatoval jsi na jejich bolesti. Ano, Ty smluvil o jejich dětech. Bylo Ti jich líto, neboť jsi předvídal, že se kdysi dočkají něčeho hrozného. Ty vždycky pamatuješ na děti.

JEŽÍŠ. Vždyť jsou to moji milácci.

DÍTĚ. Veronika podala Ti roucho a Ty jsi si jím setřel smrtelný pot a krev s obličeje. Zázračně jsi odměnil tuto službu lásky. Obraz trním korunované hlavy vtiskl jsi do roušky. O Ježíši! Vtiskni svůj přemilý, svatý obraz i do mého srdce.

JEŽÍŠ. Velmi rád tak učiním, jenom když je tvé srdce čisté.

Ježíši v nejsvětější Svátosti, smiluj se nad námi.
(300 dní odp.)

P á t e k .

DÍTĚ. Můj Ježíši! Až na smrt unaven došel jsi na horu Kalvarii. Strhli s Tebe šaty a za hrozných bolestí přibili Tě na kříž. Tři hodiny jsi se trápil na potupném dřevě. Slunce se zatmělo — nemohlo se dívat na ty hrůzy. Než nepřátelé Ti nedali pokoje ani při smrti: posmívali se Ti, rouhali se Tobě.

JEŽÍŠ. Odpověděl jsem na to modlitbou za nepřátele: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí co činí.“ A kajícímu lotru jsem slíbil: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“

DÍTĚ. O jak nekonečně dobrý jsi, přemilý Spasiteli!

JEŽÍŠ. Zapomněl jsem na vlastní smrtelné úzkosti a s láskou jen na lidi pamatoval. Ke své bolestné Matce pod křížem jsem volal: „Hle, syn Tvůj!“ Tak jsem jí svěřil svatý úřad; nejenom, aby byla matkou apoštola Janovi, ale aby byla matkou všem lidem.

DÍTĚ. Děkuji Ti, Ježíši, že umíraje daroval jsi nám to, co Ti bylo nejmilejšího, svoji Matku. Chci býti vždycky hodným dítkem mariánským.

JEŽÍŠ. Janovi jsem pravil: „Hle, Matka tvá!“

DÍTĚ. Můj Ježíši! Starost, s jakou jsi ve chvíli poslední pečoval o svou Matku, bude mi poučením, abych plnil čtvrté přikázání Boží radostně a svědomitě.

JEŽÍŠ. Potom přišlo už to nejhorší. Volal jsem k nebi: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“

DÍTĚ. Můj Ježíši! Pro tuto hrůzu, kterou jsi pocítil, když i Otec nebeský Tě opustil a nechal bez útěchy, prosím Tě, dej mi sílu, abych nereptal, když

přijde na mě utrpení a abych v něm neztratil důvěru v Boha.

JEŽÍŠ. Když ústa moje volala: „Žízním,“ pak to nebyla jen tělesná žízeň, jež mě trápila, ale žízeň po nesmrtelných duších.

DÍTĚ. Ach, jak Ty miluješ naše nesmrtelné duše!

JEŽÍŠ. Poslední má slova byla: „Dokonáno jest! Otče, v ruce Tvé poroučím duši svou!“

DÍTĚ. Můj Ježíši! Učiň mě účastným požehnání a milosti, které jsi nám vydobyl svou obětí na kříži!

JEŽÍŠ. Při mši svaté opakuje se tajemným způsobem a s nemenším požehnáním moje oběť na kříži.

DÍTĚ. Rád a často budu choditi na mši svatou.

Sladké Srdce Ježíšovo, učiň, ať Tě miluji vždy vroucněji.
(300 dní odp.)

S o b o t a .

DÍTĚ. Můj Ježíši! Když se Tvoje dobrotivé oči při smrti zavřely, hrůza zachvátila veškerou přírodu. Země se třásla, skály praskaly, hroby se otvíraly. Tvoje duše sestoupila do předpekli, aby svatými ze Starého Zákona zvěstovala radostnou zprávu, že jsou vykoupeni. Ticho zavládlo kol kříže, na němž bezduché Tvoje tělo viselo. Dva zbožní muži, Josef z Arimathie a Nikodem, uctivě uvolnili ruce a nohy s hřebů, trnovou korunu se svatě hlavy a mrtvé tělo s kříže sňali.

JEŽÍŠ. Dítě! Pamatuješ na to, že při svatém přijímání kněz bere z kalicha totéž tělo mé, ovšem živé a oslavené, a klade tobě na ústa?

DÍTĚ. Kdykoli se ke mě blíží Tvoje tělo pod způsobou svaté hostie, chci Tě vždycky, jako Josef z Arimathie a Nikodem, s velikou vírou, uctivě a pobožně přijati.

JEŽÍŠ. Tato svatá vzpomínka přinese ti požehnání.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Když sňali Tvé Tělo, položili ho do klína Tvé milé Matičky. O jak byla ubohá! Teď teprve jsi, Matičko Boží, pocítila ony hrozné bolesti, které rozdrásaly tělo Tvého Božského Syna. Tolik netrpěla na světě ještě žádná matka. Smutek naplňuje mi duši, o přesvatá Maria, když si vzpomenu, že jsem svými hříchy rozmnožoval bolesti tvého mateřského srdce.

JEŽÍŠ. Tvoje svatá bolest, dítě mé, potěší mou Matku.

DÍTĚ. Ježíši můj! Tvoje svaté tělo uložili do vonných mastí a zavinuli do čistého plátna. Abys rád

přicházel a spočinul v mém srdci, vyzdobím je mnohými ctnostmi.

JEŽÍŠ. Do srdce ctnostmi ozdobeného přijdu velmi rád.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Když se končil den Tvé smrti, donesli Tě ke hrobu. To byl nejsvětější pohřeb, jaký kdy na světě se kona! Uložili Tě do hrobu ve skále. Nepřátelé jákali, že zvítězili. Než ne na dlouho. Když se ukázaly nedělní červánky, svou vlastní mocí vstal jsi z mrtvých jako vítěz nad hříchem a smrtí.

JEŽÍŠ. A tehdy začalo moje oslavení.

DÍTĚ. Budiž za to veleben, božský Vítězi!

Imprimi potest. Pragae, 30. Sept. 1934. P. Haderka
C. Ss. R. Sup. Prov. Imprimatur Nr. 15541. Olomucii,
1. Oktobris 1934. Dr. J. Martinů, Vicarius generalis.
„ŽIVOTEM“. 24 sešitů jeden ročník. Předplácí se
na celý ročník i s postovným 13 Kč. Vydavatel Exer-
ciční dům, Hlučín ve Slezsku. Řídí R. Schikora, C.
Ss. R. v Mor. Ostravě. Odpovědný red. Jan Miekisch
v Hlučíně. - Tiskla Typia, Mor. Ostrava, Těšínská 21.

Malý Petřík a Imelda

---

jsou děti, které milovaly Ježíše
svátostného

Zvláště děti, které se připravují k prvnímu sv.
přijímání mohou se mnoho od nich naučiti.
Chcete-li jejich životopis čísti, objednejte si:

Malý Petřík

---

malý apoštol
častého sv.
přijímání •
Cena Kč 1.80

Imelda

---

legenda o bla-
ženém dítěti
Cena Kč 1.80

Adresa pro objednávky:

Exerciční dům, Hlučín